

طالبان از شیوه های جدید در جنگ استفاده می کنند

نویسنده مجیب مشعل / مترجم: جانعلی شکرعلیزاده

دهنده که چقدر دولت در برابر طالبان آسیب پذیر هست. در اوایل جنگ شعار سربازان این بود که حتی در میدان جنگ طوری وارد شد که به فکر و قلب طرف مقابل نفوذ کنند و آنها انگیزه ای برای جنگیدن علیه شما نداشته باشد اما در این ۱۵ سال جنگ کمتر کسی به فکر قلب و فکر مردم بوده است. هم نیروهای افغان و نیروهای خارجی هر دو طرف مردم را آسیب زده اند. حکومتی که فرار بود حامی و پشتیبان مردم باشد، با فساد و خشونت که علیه مردم روا می دارد مردم را نا امید ساخته است آنها فقط می کوشند مراکز شهر را نگه دارند و به فکر آبادانی و افراد فقیر در دور دست ها نیستند.

طالبان بزودی تشدید خواهد شد طالبان به نیروهای شان دستور داده تا سیگنال های پایه های میاب را در هنگام درگیری قطع کنند دولت به سختی می تواند با این ولایت در تماس باشد و به ادارات و سربازان دستورات لازم را بدهد. ذبیح الله مجاهد سخنگوی طالبان می گوید ما به پایه ها دست نمی زنیم فقط به آنها می گویم سیگنال های که در نزدیکی میدان جنگ هستند را قطع کنند در میدان نبرد برای ارتباط بین جنگجویان از افراد استفاده می کنیم. اگر چه طالبان نمی توانند محل ثابت یا پایگاه فیزیکی مشخصی در افغانستان داشته باشند آنها محدودیت هایی دارند، آنها گاهی سرک های اصلی را می بندند به کاروان های دولتی حمله می کنند و با راه مردم را گرفته و دست به گروگان گیری می زنند در واقع آنها می خواهند به دولت نشان

می گیرند کیفیت بالایی دارند، در نحوه فیلم برداری هایشان هم مهارت زیاد کسب کردند. در همین اواخر از حمله انتحاری با موتر در منطقه ناوه هلمند با استفاده از هواپیمای بی سرنشین فیلم گرفتند و در انترتوت پخش کردند که همه را متعجب ساختند. در کشوری که رسانه ها جز از زندگی مردم شده، شورشیان طالبان از این فضای باز رسانه ای بخصوص شبکه های اجتماعی به نفع شان استفاده می برند و دولت را در حالت تدافعی قرار داده است، در حالی که دولت هم در میدان جنگ حالت تدافعی دارد هم در سطح سیاسی به مشکل مشروعبت روبرو است و اختلافات سیاسی در بالاترین سطح خود از گذشته تا بحال رسیده آنها هم زراد خوب نبود ویدیوها مردم را از حکومت نا امید سازند. در جایی مانند هلمند که جنگها بدلیل نفوذ بیشتر

تولزیون را مجازات و تولزیون هایشان را می شکستند و مردم را به خاطر عکس برداری به زندان می انداختند حالا از خط مقدم شان فیلم برداری می کنند، آنها فقط جهت اینکه مناطق بیشتری را تحت کنترل خویش بگیرند یا سربازان را وادار به تسلیم کنند این کار را نمی کنند بلکه برای ثبت عملیاتشان و شریک ساختن آنها با مردم ایجاد رعب و وحشت اینکار را می کنند و سپس میدان را با خرابی هایی که به بار می آورند ترک می کنند. ظاهرا آنها از این استراتژی برای ایجاد امارت اسلامی شان استفاده می جویند در گذشته طالبان ویدیوهای از عملیات انتحاری شان را می گرفتند و بعد از دست کاری ماهرانه آنها را بعد از گذشت زمانی پخش می کردند و تکنولوژی بهره می جویند طالبانی که در زمان حکومت شان تولزیون را بر مردم ممنوع کردند و دارندگان

جنگجویان طالب کمربده دست در حالی سر و صورت هایشان را می پوشانند از میدان نبردشان فیلم می گیرند و پیروزی شان را در صفحات شبکه های اجتماعی جشن می گیرند چنانچه در همین ماه در کندز در میدان اصلی شهر کندز تلفن های هوشمند شان را در آوردند و از شادی شان فیلم گرفتند و به جهانیان نشان دادند. همین قبیل برداری مستقیم از میدان جنگ تناقض گویی های سخنگوی نظامیان امریکا و افغان را آشکار کرد که وعده داده بودند دیگر شهر کندز سقوط نخواهد کرد و امنیت شهر را بطور کامل گرفتند و مردم از این بابت نگرانی نداشته باشند. پس از وارد شدن جنگجویان طالب در شهر بخش زنده ای را از حضورشان در مرکز شهر توییت کردند و شبکه اجتماعی پر از ویدیوهای شد که بلافاصله آلود می کردند این فیلم ها را خود جنگجویان در حال جنگ از صحنه نبرد می گیرند تا صحنه ها واقعی باشند و تاثیر بیشتری از پیروزی شان را نشان دهند. این صحنه ها برای خودشان احساس پیروزی می دهد برای طرف مقابل ترس و نا امیدی بیشتر ایجاد می کند. اینها تنها یک مورد نیست که از صحنه های نبردشان فیلم می گیرند. وقتی که دولت اعلام کرد که شورشیان طالب از جنوب ولایت لشکرگاه خیلی فاصله دارند بلافاصله یک طالب ویدیویی را پخش کرد که در نزدیکی مرکز شهر سوار بر یک هاموی جنگی که از دولت به غنیمت گرفته نشان داد در حالی که با یک دست هاموی را می راند در دست دیگر مکرر مقرر شده است. دست داشت. طالبان پنهان کاری را برای حکومت سخت ساخته است. طالبان بطور فزاینده ای از این امکانات و تکنولوژی بهره می جویند طالبانی که در زمان حکومت شان تولزیون را بر مردم ممنوع کردند و دارندگان

سرمقاله موانع مبارزه با فساد در افغانستان

رضا احسانی

پیوند محکم فساد با ترور بیسم، مافیای مواد مخدر، جنگ و خشونت، تعطیل ماندن قانون، ابعاد گسترده تر و ناشناخته تری را به مسأله فساد در افغانستان افزوده است. مشکل اصلی اینجا است که در افغانستان فساد از حالت انفرادی خارج شده است. در این کشور تمام بخش های ادارات دولتی به صورت سیستماتیک فساد را تقویت می کنند. وقتی نهادهای اداری و وزارتخانه ها در فساد دخیل باشند، امر مبارزه با آن تقریباً ناممکن می شود. در ادارات محلی افغانستان عموماً فساد به گونه گسترده دیده می شود، اما در مقابل از جانب حکومت و دولت مرکزی هیچ راهکاری برای کنترل و کاهش فساد مد نظر گرفته نمی شود. در نبود نظارت سیستماتیک و جدی، خود بخود فساد به یک امر فرارگیر و حتا در برخی مواقع ضروری و ناگزیر پنداشته می شود. تکرار این روند طی سال های گذشته، فساد در دستگاه های اداری را به یک پدیده معمول و پذیرفتنی بدل کرده و قبحیت آن را از بین برده است. همین مسأله سبب شده که امروزه فساد به یک فرهنگ تبدیل شود و کسانی که در فساد دست داشته باشند، نه تنها محکوم و مجازات نمی شوند که در بسا حالات مورد تقدیر نیز قرار می گیرند. تا هنوز هیچ مقام بلند پایه دولتی مورد تعقیب، پیگیری و محاکمه قرار نگرفته است و تا هنوز متهم به فساد های کلان از مقامش عزل نشده است. اگر گاهی از یک اداره بر کنار شده، فردا در بالاتر در اداره دیگر مقرر شده است. دولت برای افکار عمومی و اقتناع کشورهای خارجی، گاهی مبارزه با فساد را در سطوح پایین به مرحله اجرا می گذارد که این امر هیچ تأثیری در روند رو به رشد فساد اداری نداشته و کاهش فساد را نیز در پی نخواهد داشت. البته حجم پولی که امروز در بخش فساد کوچک به جیب افراد می رود نیز کم نیست. روزانه میلیون ها افغانی از طرف شهروندان کشور برای انجام کارهای اداری روزمره شان به عنوان رشوه، شیرینی، تحفه و غیره پرداخت می شود. اداراتی که بیشترین مراجعه کننده را در روز دارند، بیشترین پول به شکل فساد نیز در همین ادارات وارد می شود. فساد اداری علاوه بر ابعاد جرمی آن، پیامدهای مخرب و ویرانگر اقتصادی و اجتماعی نیز دارد. ترویج فساد در کشور تمامی زوایا و شبکه های زندگی اجتماعی و توسعه نیروی با ظرفیت انسانی با مانع روند ارتکشاف اقتصادی و مشروعیت دولت را به حد اقل ممکن کاهش می دهد.

علل و عوامل پیدایش آسیب های اجتماعی و راه های پیشگیری از آن

محمد فولادی/قسمت دوم

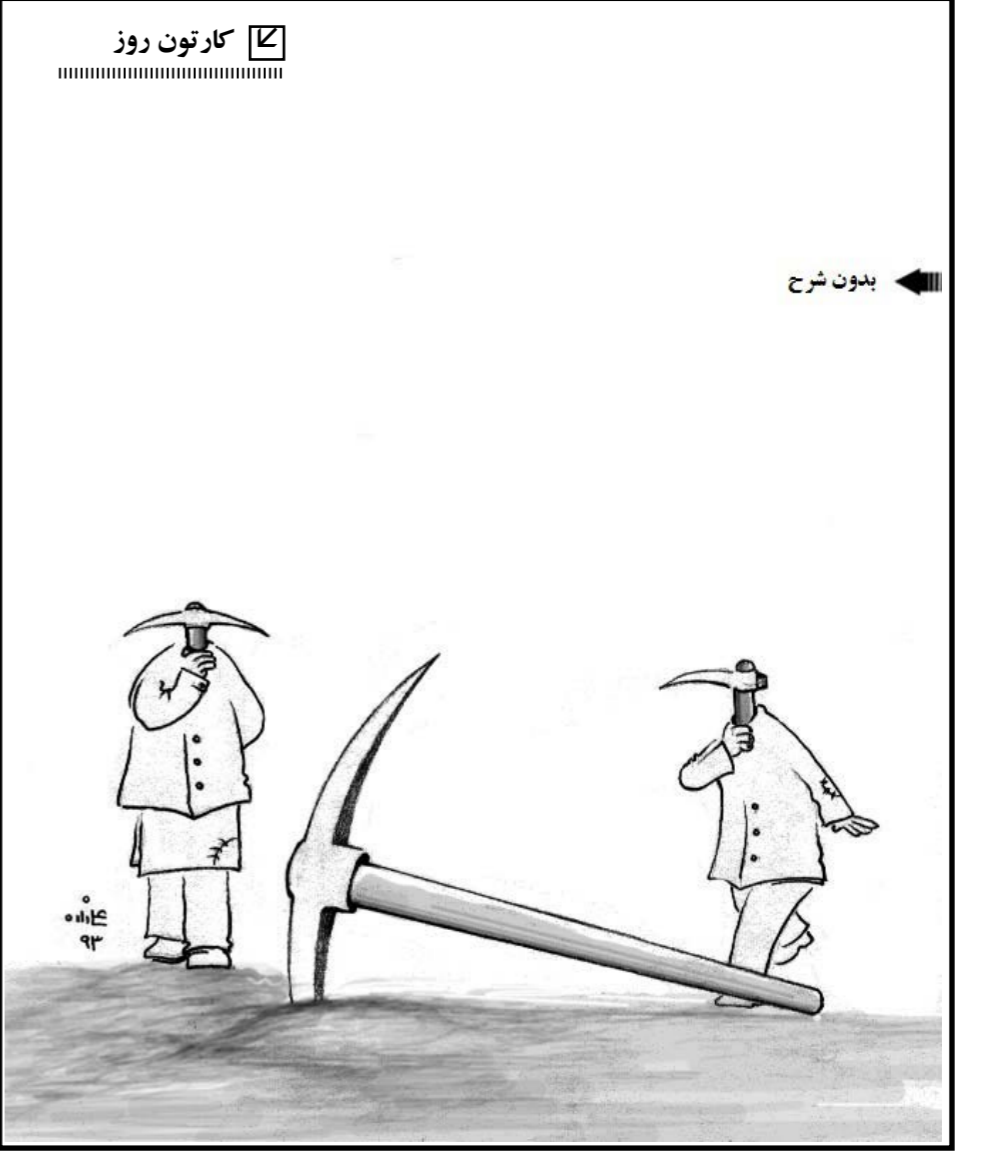

کنش های عقلانی از جمله مشکلات رفتاری است که فرد را به سوی موقعیت های خطرناک و ارتکاب اعمال بزهکارانه رهنمون می کند. از دیگر مشکلات روحی روانی که منجر به رفتارهای ضداجتماعی می شود، می توان به ضعف عزت نفس، احساس کمتری، فقدان اعتماد به نفس، احساس عدم جذابیت، افسردگی شدید، شیدایی و اختلال خلقی اشاره نمود. چنین افرادی معمولاً مستعد انجام رفتارهای نسنجیده و انحرافی هستند.

ب. عوامل فردی در حوزه عوامل فردی، می توان به موارد ذیل اشاره نمود: ۱. آرزوهای بلند؛ ۲. خوش گذرانی و لذت طلبی؛ ۳. قدرت، استقلال و عاقبت طلبی؛ ۴. زیاده خواهی؛ ۵. بی بندوباری و لاپالایی گری؛ ۶. بی هویتی و بی هدفی در زندگی. افراد گاهی اوقات برای رسیدن به آمال و آرزوهای بلند و دست نیافتنی و مدینه فاضله ای که رسانه های ملی و یا ماهواره ها تبلیغ می کنند، مرتکب جرایم می شوند. گاهی اوقات هم ارتکاب جرایم را فقط یک کار تفننی و به عنوان گذران اوقات فراغت می دانند یا اینکه ممکن است در خانه و محیط اطراف خود مشکل حادی هم نداشته باشند که آنان را مجبور به ارتکاب رفتار ناپهناجاری نماید، ولی فقط به خاطر اینکه در چند روز زندگی خوش باشند، دست به ارتکاب اعمال خلاف عرف و اجتماع می زنند. گاهی نیز افراد از نعمت خانواده و والدین عاطفی برخوردارند، اما به خاطر شکست در تحصیلات و ناتوانی در ادامه تحصیل، تحقیر معلمان و فشارهای بی مورد والدین مجبور می شوند خود را به گونه ای دیگر نشان دهند و به اصطلاح «خودی» نشان دهند. و این حکایت از میل به استقلال طلبی، قدرت طلبی و یا عاقبت طلبی در نوجوانان و جوانان دارد که به دلیل عدم ارضای صحیح آن دست به ارتکاب اعمال ناشایست می زنند. ج. عوامل اجتماعی

مرتکب و عامل آن در اصل و یا در موقعی خاص، این گونه رفتارها ناپسند شمرده نمی شود. افراد روان رنجور و روان پریش نسبت به ارزش ها، هنجارها و مقررات اجتماعی بی تفاوت بوده و کمتر آن ها را رعایت می کنند. اعمال و شیوه های رفتاری این گونه افراد نظام نیازهای اساسی منزلت و گاهی نیز مختل می کند و موجب می شود که رعایت ارزش های اخلاقی و هنجارها در جامعه و نزد سایر افراد زیر سؤال رفته و آن را به پایین ترین سطح عمل تنزل دهد. برخی از مشخصه های بارز و برجسته شخصیتی این گونه افراد، خودمحوری، پرخاشگری، هنجارشکنی، فریبندگی ظاهری و عدم احساس مسئولیت می باشد. این گونه افراد به پیامد عمل خود نمی اندیشند، در کارهای خود بی پروا و بی ملاحظه هستند و در بند گرفتن از تجربیات، بسیار ضعیف بوده و در قضاوت های خود یک سویه می باشند. این نوع شخصیت ها عمدتاً از محیط اجتماع، خانه و مدرسه فرار کرده، پای بند قواعد، مقررات و هنجارهای اجتماعی نیستند و به دنبال هر چیزی می روند که جلب توجه کند. حتی در پوشش و سبک و شکل ظاهری خویش، به ویژه در شیوه لباس پوشیدن، آرایش مو و صورت به گونه ای که خلاف قاعده و خلاف سبک مرسوم سایر افراد اجتماع باشد، عمل می کنند تا جلب توجه نمایند. گروهی از افراد بزهکار و کجرو نیز ویژگی های شخصیتی دیگری دارند: خودمحور

از آنجا که ممکن است در پیدایش هر رفتاری، عوامل فوق و یا حتی عوامل دیگری نیز مؤثر باشد، از این رو، نمی توان به یک باره فرد بزهکار را به عنوان علت اعلی در جامعه مقصر شناخت و سایر عوامل را نادیده گرفت. اگر فرد، هر چند برای سرگرمی و تنوع و تفریح دست به بزهکاری بزند، این کار وی کم کم زمینه ای خواهد بود تا به سمت و سوی بزهکاری سوق یابد. دلیل عمده این کار، چگونگی شروع به انجام عمل بزهکارانه و کشیده شدن فرد به این راه است. افراد بزهکار افرادی هستند که همه زمینه ها و شرایط لازم برای انحراف در آنان وجود دارد. مهم ترین عامل در انحراف افراد و ارتکاب عمل ناپهناجاری، فردی است که موجب سوق یافتن وی به سمت بزهکاری می شود؛ چرا که فردی که می خواهد اولین

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگ دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

بنیان گذار: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتوربست: خالق علی زاده

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۱۳۷

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com